

עלון קיבוץ ניר דוד (תל עמל)
יוני 2022

ציור המנדלה: יעל ברקוביץ

מה בעלון

בעלון יוני אביא דרישות שלום מאירועים שהתרחשו החודש אצלנו:

- בתרבות – שבועות ושבוע הספר
- בחינוך – טורניר כדור רגל ופרידה מנערי ונערות י"ב
- בסביבה – פסלים וציפורים

אני מבקשת בשם קהילת ניר דוד להביע כאב וצער על פטירתו של מאיר פונרו.
על פי בקשתו לא נאמרו הספדים בהלוויה ולא יכתבו במסגרת זו.

עלון מס. 6 בשנת 2022, מס. 2284 למניין עלוני הקיבוץ

שותפים לעלון: אורי קלס / אילון סלוס / אסנת דגני
אריאל שיבולת / חיים נפתליס / ערן פז / קובי מירום
שירי פירדמן

עיצוב הלוגו החדש: עדי מידה
צילומים: עזרא חדד / רחל אלוני / תרבות ניר דוד
צילומי רחפן: שחר גורן
ציור מנדלה: יעל ברקוביץ
הפקת העלון בגרסת עיתון: כרמית מוזר-נגלר
תודה מיוחדת ליהודית אייל, ארכיונאית הקיבוץ, על החומרים
וההגהה

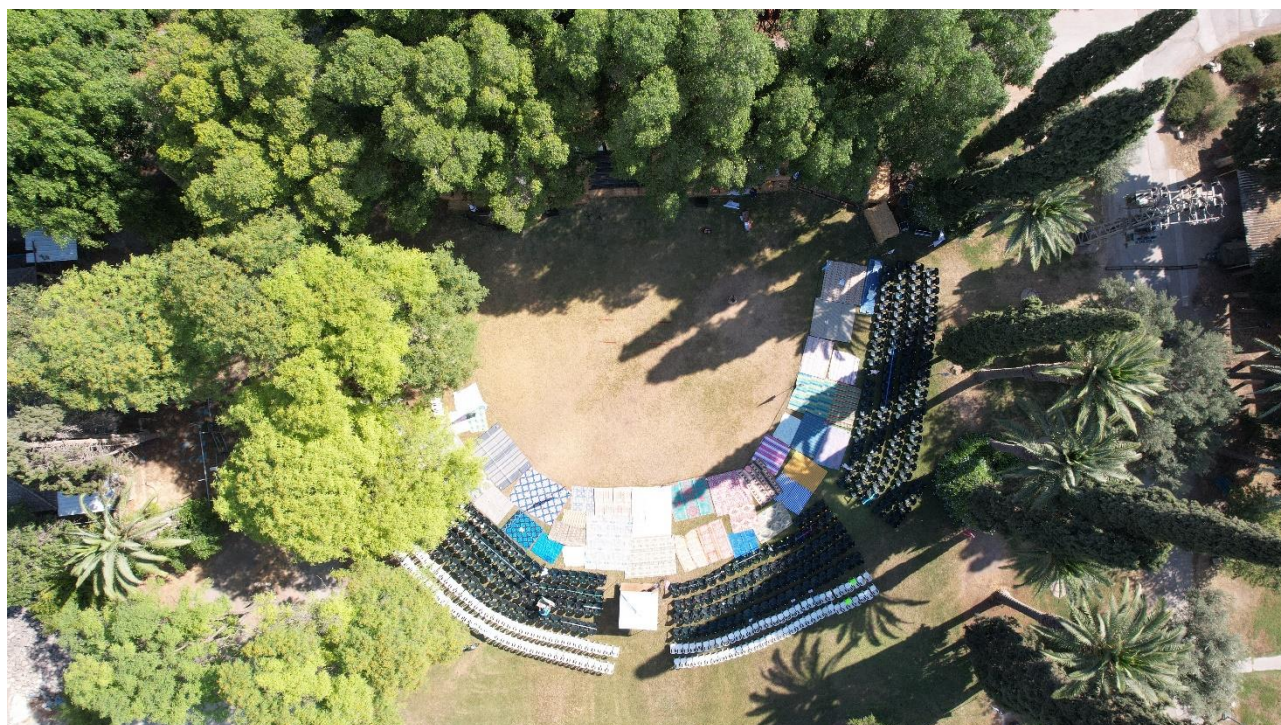
עורכת: סמדר יחיאלי

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות

תשפ"ב

שבועות

יוני 2022

את חג השבועות שנחוג ברוב עם נביא כאן בתמונות מדהימות
מהאוויר, שצילם שחר גורן, ובתמונות נוספות שצולמו באתר עצמו

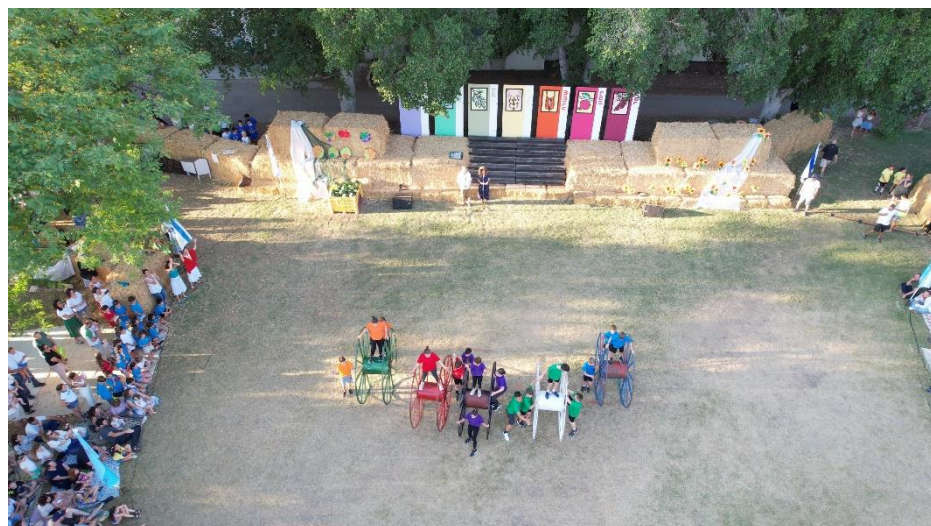

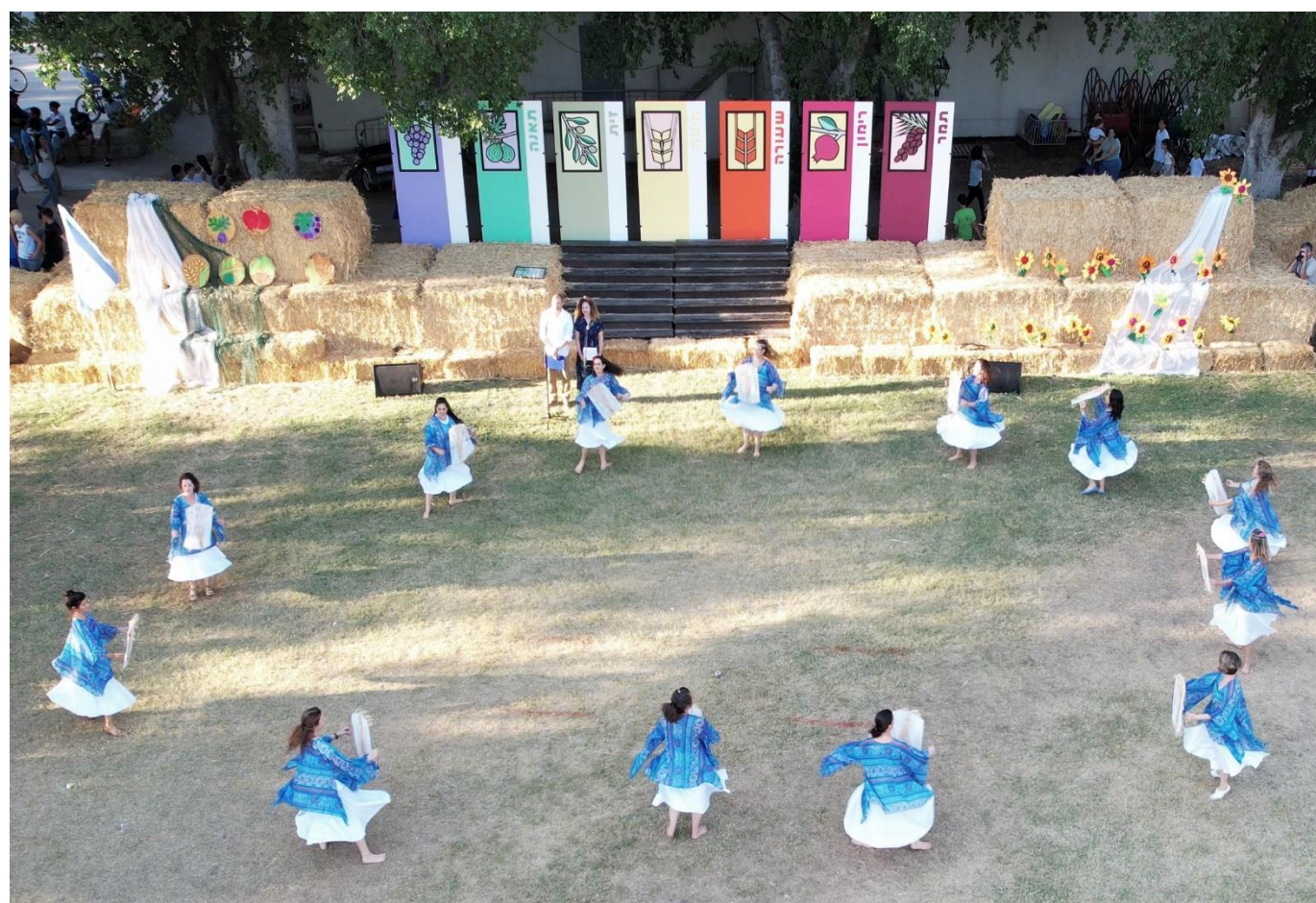
החמניות מעשה ידיהם של דיירי בית הבריאות
במרכז שבעת המינים מעשה ידיה של כרמלה כרמל

חג הספר תשפ"ב

למעלה: יריד ספרים יד 2
למטה: "הגדר הטובה"; חידון ספרים ביוזמת ילדי השקדיה

אסנת דגני מסכמת את סוף שבוע הספר, תשפ"ב

במהלך הימים חמישי-שבת, 16-18 לחודש זה, התקיימו בקיבוצנו אירועים שונים ומגוונים, כשכולם סובבים את הספרייה והספר. השתדלנו להתאים אותם עד כמה שאפשר, ולנגוע בכל מגזרי האוכלוסייה בקיבוץ, מהגיל הרך ועד מועדון +60.

כמו כן, רצינו להפוך את הימים האלה להפנינג תרבותי-חברתי שמח ונעים.

שאיפה זו הנחתה אותנו בבניית התוכנית שכללה אירועים מיובאים, כגון, הרצאתה של המשוררת מיה טבת-דיין למבוגרים והצגה לילדים של תיאטרון אורנה פורת. שתי ההתכנסויות סיפקו חוויה מהנה, תרבותית ומרגשת.

עם זאת, גולת הכותרת היו המפגשים שהועלו ע"י כוחות "משלנו", כגון ערב שירי משוררים מקומיים בהנחיית **בועז ויטמן**, הרצאות "טד – ממליצים על ספר" בהן סיפרו צעירי הקיבוץ במועדון המדגרה על ספרים שקראו, הרצאה של **סמדר יחיאלי**, קבלת שבת מוזיקלית עם **משפחת צרפתי וצפריר ורדי**, הצגת ילדים עם **מיכל ויטמן**, פעילות חידונים בהשתתפות ההורים של מועדון השקדיה ושעת סיפור עם **הגר סולומון**. הגיוון בתכנים ובמופעים איפשר לציבור רב לבחור וליטול חלק במועדים שהתאימו לו.

כל אלה תובלו ביריד ספרים יד 1 ויד 2, להנאת הקהילה.

אני רוצה להודות לכל מי שנטל חלק: המרצים, המספרים, המנגנים והשרים. וכן, לכל מי שפעל מאחורי הקלעים – אירגן, סחב, הביא וסידר, והיו רבים מאלה.

ובעיקר, אני רוצה להודות לצוות ההיגוי של הספרייה: **שולה טל**, **ספי פרי**, **שרון גורן**, **שירה ורדי**, **זהר טובין-נוימן** ולהילה דגני, רכזת התרבות. הדברים קרו בעיקר בזכותם.

הצגת ילדים – מרק כפתורים

למעלה: הצגת ילדים עם מיכל ויטמן
למטה: קבלת שבת מוזיקלית

חיים נפתליס – לכבוד שבוע החודש, המלצה על ספר

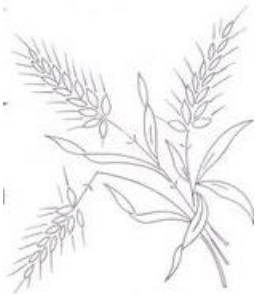
אין אללה מלבד אללה ומוחמד שליח אללה – מאת רזא אסלן

לא. זה לא הקוראן וגם אין חשש להתאסלמות למי שקורא את השאהדה (העדות) הזאת. האמת, עמדתי וחכמתי בדעתי האם לקחת לקריאה ספר עם כותרת כזו מאתגרת. קראתי פעם את הקוראן בעברית (לא הצלחתי לסיים) בתרגומו של יוסף יואל ריבלין, אביו של נשיאנו לשעבר. חשבתי לי, הנה עוד ספר משעמם ומשמים על הקוראן. אבל לא כך היה. ברגע שלקחתי את הספר לידי וקראתי מה כתוב על הכריכה האחורית התעוררה סקרנותי. ספר בן כמעט 400 עמודים עם ביבליוגרפיה ענפה ומראי מקום, הראה לי שזה ספר רציני ולא חובבני.

הספר נכתב במקור באנגלית ע"י סופר וחוקר ידוע באמריקה, רזא אסלן, אמריקאי ממוצא אירני שהיגר עם משפחתו לאחר המהפכה של חומייני לקליפורניה. הוא עבר תהפוכות רבות, באחת מהן התנצר וכעבור זמן חזר לאסלם השיעי. כיום הוא פרופסור לכתיבה יוצרת באוניברסיטת הרווארד.

הספר סוקר בהרחבה רבה את תולדות האסלם ואת חיי מוחמד. יש בו נימה אפולוגטית מתגוננת מפני ביקורת המערב על האסלם, תוך הבנה לשורשיו. המחבר יוצא חוצץ נגד הפונדמנטליזם האיסלמי הקיצוני. מגלה ידע עמוק ורחב באסלם על הסתעפויותיו הרבות מספור. הוא נוגע בפילוסופיה הסופית שלא קלה להבנה וגם בהשפעתה על היהדות. עוד הוא מספר על ההשפעה של היהדות והנצרות על האסלם בהתהוותו ועל היהודים בחיג'אז. למה להכביר מילים, רוצו לקרוא. ספר שכל מי שחי במזרח התיכון ראוי שיקרא אותו (נמצא בספריה שלנו). ממליץ בחום.

בחינוך החברתי-קהילתי

אילון סלוס – על טורניר הכדורגל ה- 8 לזכר אושרי ומנשה ז"ל

נבחרות הכדורגל של ניר דוד (בגילאי א'-ג' וד'-ו') זוכות בדאבל בטורניר הכדורגל ה- 8 לזכר אושרי ומנשה ז"ל.

הטורניר (27.5.22) נערך זו השנה השמינית, וכבר הפך למסורת. הטורניר הוא מפעל הנצחה לאושרי כהן, בן ניר דוד ולזכר אביו, מנשה, זכרם לברכה, שנהרגו בתאונת דרכים מיותרת בדרכם הביתה.

מנשה היה בן 48 והיה נשוי לעירית משנת 2004. הוא עבד בניר-עותק ואהב מאוד את עבודתו ואת משפחתו. ב- 2006 נולד אושרי, וכשמו, הביא אושר רב למשפחה. הוא היה בנם הבכור של מנשה ז"ל ועירית תבל"א ואח אוהב לשלווה הצעירה ממנו. אושרי היה נכד אוהב לסבים, דני וחנה מאירי שמכבדים אותנו בנוכחותם.

המשפחה בחרה להנציח את שמם בטורניר כדורגל, שאושרי כל כך אהב, ובאמצעות המשחק לחזק את הערכים היפים של שיתוף פעולה, עידוד, פרגון הדדי, ובעיקר להיות ביחד. חנה מאירי, סבתא של אושרי ז"ל, אמרה בטקס הסיום: "חשוב לכולנו שנזכור שיש אנשים וחברים טובים שמאבדים את חייהם בדרכים בכל יום וזה אכזרי מכל. הזהירות בדרכים צריכה להיות חשובה לכולנו, ועל כולנו להקפיד במיוחד כשאנו נמצאים בקרבת כבישים. אתם ילדים, אמנם צעירים, אבל גם לכם מותר לומר אם יש לדעתכם סכנה בכביש. חשוב לנו שהטורניר ימשיך ויהיה מהנה וידידותי ושהרוח הספורטיבית תהיה בו מעל לכול".

במשחק הראשון לכיתות א'-ג', התמודדו ניר דוד נגד עין הנצי"ב. האורחים מעין הנצי"ב עלו ליתרון 1-0, אבל ילדינו לא הורידו ראש והפכו את הקערה על פיה. **חגי דגן** הבקיע גול מקרן **יונתן סלע** עם שער ניצחון מתוק הקנה לניר דוד ניצחון וזכייה בטורניר בפעם ה-2 (הפעם האחרונה היתה לפני 7 שנים בטורניר הראשון).

המשחק השני לכיתות ד'-ו' התנהל ברמה גבוהה כששתי הקבוצות לא מצליחות להבקיע למרות מספר הזדמנויות. ובתום המשחק 0-0 הקבוצות הולכות לפנדלים. אחרי 4 פנדלים אף קבוצה לא הבקיעה כש**יונתן ארטל**, שוער ניר דוד, עוצר את כל הפנדלים. עין הנצי"ב מצליחה להבקיע שער, אבל יונתן ארטל עצמו מצליח להשוות מייד את התוצאה. עין הנצי"ב שוב החטיאו **ועידן שיפוני** ירה את הפנדל האחרון לרשת ונתן את האות לחגיגות הגדולות של ניר דוד. עידן שיפוני נבחר לשחקן ההוגן במשחק.

כל הכבוד לכל המשתתפים, הילדים הנפלאים שהתנהגו בספורטביות ובמקצוענות, המדריכים והמאמנים שליוו את הקבוצות והקדישו ממרצם וזמנם, והקהל שעודד ותמך לאורך כל הטורניר, באהבה וביצירתיות.

תודה גדולה לצוותים החינוכיים, למועצה האזורית עמק המעינות, שהם חלק בלתי נפרד ושותפים אמיתיים למפעל החשוב הזה, ותודה ל**רעי עסיס** ששפט ועזר רבות בלוגיסטיקה.

ב- 29.6.22 התקיימה מסיבת פרידה לשכבת י"ב ממערכת החינוך שגם נתנה לבוגרים שי מיוחד – ערכת קפה מעודד.

בהצלחה לכם נערים יקרים. אל תשכחו לעדכן כשאתם מתחילים את השלב הבא, שנוכל לברככם בעלון.

נביא כאן את הברכה שכתבה שירי פירדמן, בשם ההורים:

בנות ובני קבוצת תבור - ילדים יקרים שלנו -

זהו... סיימתם י"ב שנות לימוד!

חלקנו, ההורים, מסיים י"ב לראשונה, לחלק זו פעם שניה, שלישית או רביעית. אבל נראה שזה תמיד מעורר התרגשות.

כל כך הרבה נכתב ונאמר על השלב המשמעותי הזה בחיים, כשיוצאים מהקן ופורסים כנפיים. שלב שמעמיסים בו המון עצות ותובנות שתיקחו איתכם לדרך ושלא תשכחו...

אבל פתאום נעלמות המילים.

ולרגע רק רוצים לחבק חזק ולשמור אתכם קרוב אלינו, מוגנים ומוגנות מהעולם שבחוץ.

ואז לשחרר.

18 שנים + אנחנו גדלים איתכם, רואים אתכם צומחים - מתבגרים, מתחבטים, מתנסים, טועים, מצליחים... צומחים.

18 שנים אנחנו עושים כמיטב יכולתנו להשקות היטב, לשמור על כיוון הגדילה הנכון, בו השמש שולחת את הקרניים הכי מצמיחות שלה בלי לשרוף, בדיוק במידה. לטעת בכם ערכים, משמעות, עניין וכלים לחיים.

זה הזמן – צאו לדרך!

מי לצבא, מי לשנת שירות או לי"ג. סומכים עליכם ומאמינים בכם וביכולותיכם.

ברגעים האלו, רוצים לאחל לכם –

שתזכרו תמיד שכאן הבית.

שיש בכם המון כוחות ליצור כל קסם שתבחרו.

שטעויות בדרך הן חלק מהתהליך והלמידה. תדעו שיהיו גם רגעים קשים – אבל בכל אחת ואחד מכם טמונה היכולת לקום ולהמשיך, למצוא את האור, את הפתרון והלמידה ולהמשיך לצמוח ולהתפתח. הרגעים הקשים, הטעויות – הם חלק מהדרך וכל התמודדות רק תקפיץ אותכם קדימה. תזכרו יש הרבה נקודות מבט...

שחשוב תמיד להמשיך לנוע קדימה, לכוון גבוה, הכי גבוה שאפשר (עדיף לירח, ככה תוכלו גם סתם להגיע לכוכבים...)

להאמין.

מאמינים בכם ואוהבים

ההורים.

זו ההזדמנות, על אף שעוד לא נגמרה השנה ויש עוד חופש לפנינו, גדוש פעילויות וחוויות – להודות למערכת החינוך החברתי-קהילתי המדהימה של ניר דוד.

מדריכים, מדריכות ומנהלות שליוו, תמכו, חינכו והיו שם לצד רובכם, במהלך השנים.

תודה גדולה לעינת שאיתכם כבר שנים רבות, חלקן בשקדיה וחלקן בנעורים. תודה על ההכלה וההכוונה, על המילים הטובות והאוזן הקשבת, על שהיית שם עבור ילדינו ועבורנו בתקופה סוערת זו. תודה גדולה לעידו ולעופרי על שנה נהדרת, לענת ולמליסה – זכינו במערכת חינוך לתפארת!

חסרים בתמונות: אליה זמלן וגפן להב

בסביבה

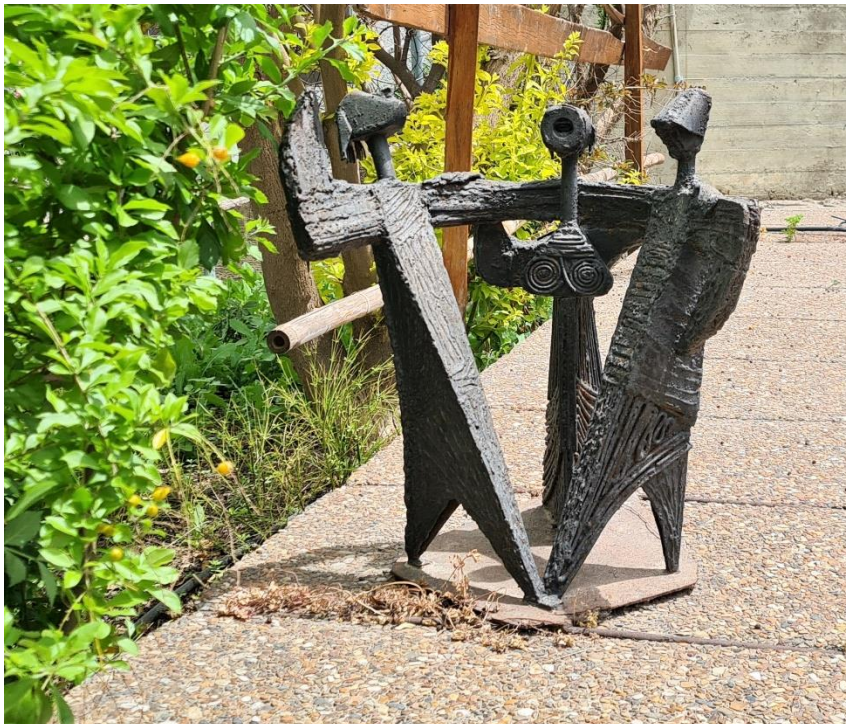
ערן פז – סיפורו של פסל

אפתח בשאלה קצת פילוסופית, האם יתכן שמעשה רע במכוון יכול להפוך לטוב?
את התשובה ייתן כל קורא לעצמו בסוף הסיפור.

הסיפור היה ככה ...

יהושע סגל, ממקימי ניר דוד, היה פסל ידוע בקיבוצנו ואולי גם קצת מחוצה לו. אפילו הייתה לו סדנת פיסול. הפסלים שלו ניצבו במקומות שונים בקיבוץ וכמובן ב"דשא פסלים" הידוע, שם ניצבו לתפארת פסלים מונומנטליים גדולים.

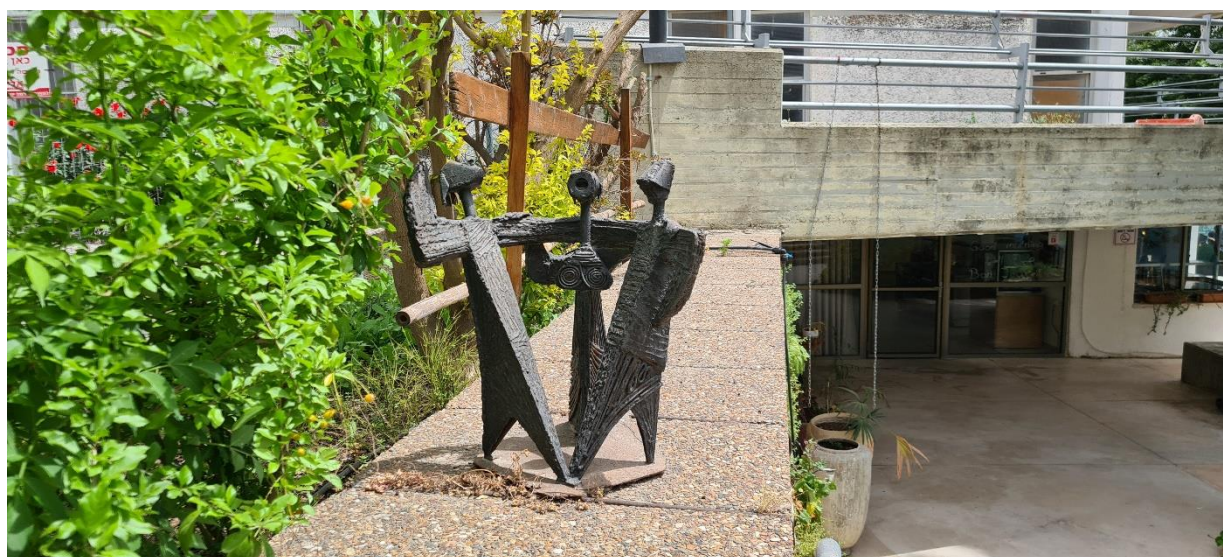
הפסל שבתמונה הוא פסל לא גדול, גובהו כחצי מטר. הוא ניצב עד היום ליד המדרגות היורדות ל"מועדון לחבר". יש בו שלוש דמויות רוקדות של חלוצים, או אולי אלו חסידים? כיוון שמדובר באמנות כל אחד יחליט לעצמו.

כשהיינו ילדים בני 7-8, וזה היה לפני כחמישים שנה, החלטנו שאלו דווקא מכשפות. ואם מכשפות, אז יש לנו מלחמה איתן... הפכנו את הפסל על הראש. לאחר מספר ימים מצאנו שמישהו, כנראה יהושע, החזיר את הפסל לרגליו. לא ויתרנו ובדרכנו לחדר של ההורים לאחר ההקמה הפכנו בשנית את הפסל על ראשו וכך חוזר חלילה כל מספר ימים, אנחנו במלחמתנו במכשפות ויהושע ששומר על יצירתו. אבל יהושע לא ויתר, הלך אצל מיצ'ק המסגר וביחד תכננו ומדדו וחתכו וריתכו את הפסל למוטות ברזל וקיבעו אותו היטב למעקה, כמו שפעם ידעו לבנות.

עברו כ- 50 שנים, "דשא פסלים" אמנם קיים אבל הפסלים – אינם. ברחבי הקיבוץ הצלחתי לברר רק על פסל אחד נוסף של יהושע שעדיין עומד. והמכשפות, הן אמנם ניצחו אותנו, אבל בזכותנו הן ניצבות שם עד היום.

הערה: אני לא באמת יודע אם יהושע נעזר במיצ'ק המסגר (מיכאל עדן) אבל הנה היתה לי הזדמנות להזכיר את סבא שלי.

על פסליו של יהושע סגל ועל הקושי להיות אמן בקיבוץ – בעלון הבא.

קובי מירום – סקר תנשמות (אביב 2022)

עדיין מוקדם לסכם את העונה, אבל אביא כאן סיכום ביניים. בעמקים המזרחיים (בית שאן והירדן) פגשנו העונה ירידה בקינון תנשמות, תולדה של ירידה במצאי המזון (מכרסמים). המשמעות היא מספר הגוזלים נמוך יותר (2 גוזלים בקן במוצע). ככל שפונים מערבה, בעיקר באזור תענך, עולה מספר הגוזלים בקן, והם יכולים להגיע עד 8 גוזלים באותו קינון. הכל בהתאם לכמות המזון. הממוצע הוא 6 גוזלים. פרט פיקנטי: במיזם יש לנו איש שתפקידו לקבל את הצניפות הנאספות. צניפה היא פליטה. דורסי הלילה מעכלים את הטרף בשלמותו ופולטים כגוש את העצמות והשיער של הטרף. ממצאים שהלהיבו את בוחן הצניפות היו שרידים של מספר עטלפים לבני שוליים שנמצאו באחת מתיבות הקינון בגד"ש עין דור. תנשמות פיתחו התמחות לזהות אתרים בהם לנות או מתרכזות ציפורים. לינות המוניות של זרזירים, נחליאלים ואחרים גבו מחיר יקר של טרף ונראה שגם כאן זו דוגמא להתמחות כזו. נכון להיום (29.6) נרשמו 601 תנשמות שעברו תחת ידינו, כולן נמדדות (אורך הכנף), גוזלים צעירים גם נשקלים. בין התנשמות גם בוגרים רבים מטובעים משנים עברו. הפרט הכי ותיק לשנה זו היה בן 11! בעבר, השיא היה כשפגשנו עוף בן 16 שנים. למרבה הצער, מעל ל-60% מאוכלוסיית התנשמות לא עוברים את השנה הראשונה לחייהם. 11 עונות אני עורך את הסקר יחד עם רמי חביב שהוא המוציא לפועל הפיזי בשטח! הוא מטפס אל הקינים או שולח יד אל תיבות קינון, שולף בזהירות את הגוזלים ומעביר אלי למדידות וטיבוע.

צלום: רחל אלוני ממזרע

קובי מעביר
שיעור במדידות

ואלו תמונות נדירות של הצלם עזרא חדד.
לפני כמה שנים תיעד באיזור בית שמש
קינון משותף לשתי נקבות. יחד גידלו 13
גוזלים.
בתמונה מימין הן נראות לאחר ההטלה:
בביטן נראה פתח ההטלה.

Ezra Hadad

בהזדמנות זו אני מבקש מהציבור: אני לא רוצה להיות הכתובת כשנמצאים בעלי כנף חסרי ישע או פצועים. יש לכך כתובת: צוקית מחפציבה. היא מצוייידת ברכב למטרות אלו, ויש להרים אליה טלפון: 054-6634236.

קובי.

צוקית עם גוזלי בז שנפלו מהקן בברכת
הברבורים. ממי מצא ויצר איתה קשר.
צוקית מעבירה את הציפורים לבית גידול
שמתאים להם.

לזכר חברינו ובנינו שנפטרו

בחודש יוני אייר – סיון – תמוז

שם הנפטר	תאריך לועזי	תאריך עברי
צבי לוקה	24.6.1935	כ"ג סיון תרצ"ה
רחל פליקצו-לילה	2.6.1944	י"א סיון תש"ד
משה גולדוונדר	13.6.1945	ב' תמוז תש"ה
יהודה מרקוס	22.6.1945	י"א תמוז תש"ה
טוביה ארטל	29.6.1946	ל' סיון תש"ו
יעקב גלזר	29.6.1946	ל' סיון תש"ו
בתיה לבני	12.6.1965	י"ב סיון תשכ"ה
ענדה טייכמן	19.6.1966	א' תמוז תשכ"ו
אריה סושקס	5.6.1967	כ"ו אייר תשכ"ז
גיורא אשכנזי	7.6.1967	כ"ח אייר תשכ"ז
אהוד רפמן	7.6.1967	כ"ח אייר תשכ"ז
יהושע פדון	22.6.1969	ו' תמוז תשכ"ט
אהרון יכין	7.6.1975	כ"ח סיון תשל"ה
מנקה (מלכה) פרנקל	3.6.1980	י"ט סיון תש"מ
יונה סגל	17.6.1980	ג' תמוז תש"מ
אליעזר (לושק) צינברג	11.6.1985	כ"ב סיון תשמ"ה
יצחק גייסט	29.6.1991	י"ז תמוז תשנ"א
צבי בהיר	3.6.2002	כ"ג סיון תשס"ב
פישל סער	17.6.2002	ז' תמוז תשס"ב
זלמן ברקאי	18.6.2002	ח' תמוז תשס"ב
פנקה (ציפורה) גורן	30.6.2002	כ' תמוז תשס"ב
שלמה הכהן	10.6.2007	כ"ד סיון תשס"ז
סוניה גלמן	10.6.2007	כ"ד סיון תשס"ז
עידית פדון	25.6.2008	כ"ג סיון תשס"ח

אריאל שיבולת – לזכרו של איתן כרמי (26 יולי 1945 – 4 יוני 2022)

נפרדים מאיתן

סילביה, שרון, אוליבר והמשפחה, יחד אתכם כואבים את מותו, בני הקבוצה שגדלנו עם איתן כאחים. כמה סיפורים על איתן לזכרו.

זיכרון ראשון משיעור טבע: איתן היה ילד טבע. גידלנו גוזל תור מהביצה, **יהושע** (לוריא) המורה הביא נורת חשמל שלא רק מאירה אלא גם מחממת. הנחנו שתי ביצי תור קרוב לנורה, ואחרי מספר ימים בקעה ביצה. שלב 2 בשיעור טבע - מה אוכל גוזל שבקע? (לרוב נתנו לחם מושרה בחלב). מתי צריך להאכיל אותו? איך בודקים בזפק שקיבל מספיק מזון? זה היה חלק מהשיעור.

לגוזל היו כבר נוצות, הוא התרוצץ לנו בין הרגלים, וכך גם נדרס על ידי אחד הילדים.

אני מספר ברבים "גידלנו", "האכלנו", "שמרנו על הביצים", החוויה היא שלנו, אבל היה ילד אחד שלקח את האחריות ועשה את רוב העבודה – זה היה איתן.

בטיולי טבע, אני רצתי בין הראשונים, לגלות ראשון את הדברים. איתן הלך מאחור, בחן את הדרך ביסודיות, וגם היה זה שמצא את ה"אוצרות".

היה לו אוסף של חרקים ופרפרים הכי גדול בכל חברת הילדים.

במוסד בכיתה י' החלטנו על קומזיץ. היה צריך לגנוב תרנגולת מהלול. כאשר הגעתי למוסד אחרי העבודה בניר דוד, איתן **ויואב** (יגאל) כבר בצעו את המשימה המתגרת, והביאו תרנגולת מהלול של חפציבה. אני זוכר רק בשר עוף שהיה חסר טעם וקשה.

היינו בכיתה י"ב כאשר בבוקר איתן נקרא לחדר מורים, **ובְּתִיָּה** המטפלת אומרת לנו "מה, אתם לא יודעים? מנחם, אבא של איתן נפטר. היה לו דום לב". וזהו, שום שיחה, שום דיון, שום הסבר. איתן חזר אחרי הצהריים, וכלום, הכל כרגיל. זה היה העולם האטום בו גדלנו, עכשיו כשאני כותב על זה, עולות הדמעות.

מנחם, אבא של איתן עבד במטע, בזיתים, שם התחלנו ללמוד לעבוד בכיתות הראשונות במוסד. חלק מ"ללמוד לעבוד" היה גם לזרוק זיתים אחד על השני, ואז היה מגיח פתאום מנחם וצועק עלינו להפסיק לזרוק פרי. אני זוכר את איתן במצב לא נעים, קרוע בין העולמות. כך היה גם עם **דני** (בהיר), כששיחקנו כדורגל על הדשא, ואבא שלו, **צבי יסני** (בהיר), הגיע במפתיע, לקח לנו את הכדור וצעק שאסור לשחק על הדשא.

בצבא איתן הלך לצנחנים עם **יוסי** (הלוי) ו**דני**. לימים סיפר כי שלושתם היו תמיד האחרונים במסעות הקשים. מסלול של חייל בצנחנים היה ארוך ומיגע, נדמה לי, חצי שנה טירונות ועוד חצי שנה אימון מתקדם, ואחריו קורס מפקדי כיתות.

באחת השיחות בינינו בשנים האחרונות, הבנתי עד כמה השירות הצבאי היה משמעותי בשביל איתן. הוא היה מ"כ ואחר כך סמל מחלקה, וסמל מחלקה ותיק שהחליף את המ"מ.

אחר כך הגיעה מלחמת ששת הימים. היום השני של הקרבות בירושלים התחיל בכיבוש אוגוסטה ויקטוריה – רכס ההמשך של הר הצופים, וכיבוש הכותל המערבי. אני הגעתי לכותל המערבי כמה שעות לאחר שהצנחנים כבשו אותו, זו היתה סימטה צרה ולאורכה שכבו הצנחנים, סחוסים מעייפות ומהתרגשות. חיפשתי ביניהם את איתן או יוסי. התרגשתי למצוא את איתן בראש כיתה בדרך לסיום קרבי בעיר העתיקה.

לאחר יום נוסף נשלחה חטיבת הצנחנים לרמה הסורית, אך באמצע הדרך התבטלה המשימה, הרמה נכבשה. העברנו לילה ליד קיבוץ שדה אליהו, למעשה קפצנו הביתה לניר דוד. איתן ידע אז ש**גיורא אשכנזי** נהרג בדרך לאוגוסטה ויקטוריה, ולא יכול היה לספר זאת לערה אשתו. **ערה** חיפשה את איתן גם בבית הורים, והוא ברח דרך החלון. לימים נפגשו ושוחחו על כך.

אחרי הצבא עבדתי בתמרים ואיתן במטעים יחד עם **גידי** (ברשי). אחרי יציאתו של גידי ללימודים, ניהל איתן את המטע שהיה אז כרם ענבים ומטע זיתים. נעזרנו אחד בשני בעבודות, בכלים ובאנשים.

אני המשכתי לגן שמואל, איתן לשוויץ. לאיתן היה קשה בשוויץ. החורף הוא ארוך, קר וגשום, ואיתן עבד רוב הזמן בחוץ. הוא שמר על הקשר בינינו, היה היוזם והמקשר של המפגשים בקבוצת **שיבולת**.

אנחנו נפרדים מאיתן, חבר ילדות.

בשמיים מחכים לך: דני (בהיר), רפי (עדן), יוסי (הלוי), נאוה (מידה) ויואב (יגאל).

יהי זכרך וזכרם ברוך.

סילביה, שרון
ואוליבר.
משני צדיו של
איתן, הבנים של
שרון.

איתן עם הדסה

תשבץ הגיון – הוריקן [אורי קלס]

6		5		4		3	2	1
					8			7
	12		11		10			9
			15			14		13
							16	
19			18					17
	22			21				20
		24		23				
		26						25

הגדרות

מאונך

מאוזן

1. חרק שזה המעגן שלו (4)	1. קנס אחר עם ההמראה (3)
2. במועצת זקני העם הוא בער וגר עם כסף (7)	4. הערבוב הזה נעשה אחרי היום (5)
3+9 מאוזן יוצא מהפחית או מפיה (4)	7. תברחי מדידי (5)
4. קן?? (3)	9. ראו "3 מאונך"
5. הביטו בין וראו את עם ישראל (6)	10. בבתה מור זה מה שאקבל (6)
6. הוא שב ושב עד ששמעתי אותו (4)	13. הקול הזה מספיק שיהיה מקובל על שנינו (4)
8. אבי אבי עם עיר בחג הזה (6)	15. הצבע של ה-דוור השתנה (4)
11. נפעמת שבמות יש קסם (6)	16. קובי ורן חצו את הנהר המסובך הזה (7)
12. שמחת עניים בסיבובים (7)	17. יללו כי הפצע שב (4)
14. כיפת פעמים עם ציפור (6)	18. המנעל הזה נע בסל (4)
17. במדע המוזר הזה אני לצידם (4)	20. לקח את ה..... מה ה..... איך ה..... (6)
19. לעוף ולאשת אביו (4)	22. בל (2)
21. יש פה בית לנכדו של למך (3)	23. פה לפני שתי ערים הם תמימים (5)
24. מדורה למעלה למעלה (2)	25. לא קשורה אך כשירה (5)
	26. הניחו שקראו לו (3)